

### **Protokół**

56. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyło się 15 grudnia 2010 roku w gmachu Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii przy ul. Wspólnej 2 w Warszawie. W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji – według załączonej listy obecności (zał. 1).

Wstępny porządek obrad obejmował:

1. Zagajenie.
2. Przyjęcie protokołu 55. posiedzenia Komisji z dnia 10 listopada 2010 roku.
3. Dokończenie omawiania wykazu nazw państw i terytoriów niesamodzielnych.
4. Omówienie wykazu polskich nazw geograficznych z obszaru Australii i Oceanii.
5. Omówienie wykazu polskich nazw geograficznych z obszaru Antarktyki.
6. Wolne wnioski.

Obrady prowadził Waldemar Rudnicki, przewodniczący Komisji.

Ad 1. Przewodniczący przywitał członków Komisji.

Przewodniczący poinformował, że przyjęty na poprzednim posiedzeniu plan pracy Komisji na rok 2011 nie uzyskał akceptacji w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii – zasugerowano, że należy ograniczyć udział w konferencjach a więcej miejsca poświęcić na pracę merytoryczną Komisji. W związku z tym został opracowany zmodyfikowany plan pracy Komisji na rok 2011, w którym wyszczególniono prace związane z opracowaniem poszczególnych publikacji oraz zmniejszono liczbę konferencji i spotkań międzynarodowych, w których mieliby uczestniczyć członkowie Komisji. Zgodnie z rozporządzeniem regulującym prace Komisji, plan pracy na rok 2011 powinien zostać złożony do końca listopada 2010 r. Ze względu na to, że posiedzenie Komisji planowane było na 15 grudnia, nie było możliwości omówienia zmian w planie w zwykłym trybie, czyli na posiedzeniu Komisji. W związku z tym, zmodyfikowany plan pracy przedstawił Przewodniczący, który, zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 4) regulaminu Komisji, zajmuje, w przypadkach szczególnie pilnych i ważnych spraw, stanowisko w imieniu Komisji pomiędzy jej posiedzeniami. Stanowisko to, zgodnie z regulaminem, zostało skonsultowane z członkami Komisji – poprawiony plan pracy został rozesłany e-mailem wszystkim członkom Komisji z prośbą o uwagi. Po uwzględnieniu uwag plan został ponownie złożony w GUGiK-u, gdzie tym razem został zaakceptowany.

Ponieważ decyzje podejmowane przez Przewodniczącego w trybie § 4 ust. 1 pkt 4) regulaminu Komisji powinny, zgodnie z zapisami § 4 ust. 2 regulaminu Komisji, uzyskać weryfikację na najbliższym posiedzeniu Komisji, poprawiony plan pracy został poddany głosowaniu i jednogłośnie przyjęty (11 głosów za).

Ad 2. Do protokołu zgłoszono kilka poprawek redakcyjnych, po ich uwzględnieniu protokół 55. posiedzenia przyjęto jednogłośnie (11 głosów za).

Ad 3. Kontynuację omawiania wykazu nazw państw i terytoriów niesamodzielnych rozpoczęto od niedokończonyj na poprzednim posiedzeniu dyskusji odnośnie do długiej nazwy Birmy. B. Więclaw przedstawiła stanowisko Ministerstwa Spraw Zagranicznych, w którym poinformowano, że zarówno organizacje międzynarodowe, jak i poszczególne państwa mają zróżnicowane stanowiska w sprawie nazwy Birma/Myanmar – ONZ nową

formę zaakceptowała 5 dni po jej ogłoszeniu w 1989 r., natomiast np. rządy krajów anglosaskich pozostały do tej pory przy nazwie starej. Unia Europejska pod naciskiem Wielkiej Brytanii stosuje w dokumentach i w czasie obrad podwójny zapis Birma/Myanmar, przy czym jest to nieopisana praktyka nie oparta na żadnej dyrektywie bądź zarządzeniu. MSZ zgodnie z tą praktyką stosowało dotychczas także podwójne nazewnictwo Birma/Myanmar.

Po konsultacji z ambasadorem dr. Jerzym Bayerem z Ambasady RP w Bangkoku, w której właściwości terytorialnej znajduje się Birma, MSZ zaproponowało przyjęcie jako nowej nazwy państwa formy *Republika Związku Mjanma* lub *Republika Związku Mianma* proponując jednocześnie odejście od dotychczas stosowanego zapisu angielskiego *Myanmar*.

W czasie dyskusji A. Karp opowiedział się za stosowaniem formy *Mjanma*, a nie *Mianma*, gdyż ta forma bardziej odpowiada nazwie birmańskiej. Podobne stanowisko przedstawił J. Pietrow, podkreślając, że zapis *Mjanma* przez „j” jest analogiczny do przyjętego wcześniej zapisu dla egzonymu *Pjongjang*. Zastanawiał się także, czy nazwa *Mjanma* jest nazwą odmienną, a więc, czy poprawną formą nie powinna być *Republika Związku Mjanmy*. Również za przyjęciem formy *Mjanma* opowiedział się A. Pisowicz, przy czym uznał, że nazwa ta powinna się odmieniać. A. Karp zgłosił wątpliwość, czy poprawnie powinno być *Republika Związku...*, czy *Republika Związkowa...* W dalszej części dyskusji podnoszono argumenty za poszczególnymi formami nazw (*Republika Związku/Związkowa Mjanma/Mjanmy*). Ostatecznie ustalono przez aklamację, że zachowana zostanie nazwa *Birma* jako krótka (nieoficjalna) nazwa państwa. Uznano także (przez aklamację), że przyjęta zostanie propozycja Ministerstwa Spraw Zagranicznych, aby w długiej nazwie państwa stosować zapis spolszczony, a nie formę angielską *Myanmar*, jednocześnie opowiadając się za formą *Mjanma*, zaś jako długą nazwę zaproponowano przyjęcie albo formy ***Republika Związku Mjanma*** albo ***Republika Związku Mjanmy*** – z ostateczną decyzją postanowiono wstrzymać się do uzgodnień z polonistami odnośnie do tego, czy nazwę *Mjanma* należy odmieniać. Komisja postanowiła także, że będzie zalecać tylko jedną długą nazwę państwa – uchwalono zatem skasowanie nazwy ***Związek Birmański*** nie proponując w zamian formy *Republika Związku Birmańskiego*, czy *Republika Związku Birmy* (aklamacja).

Ustalono także, że w przypisie będzie podana informacja, że nazwa angielska przyjęta przez ONZ to *Myanmar* oraz, że w wykazie będą podane przekierowania od formy *Mjanma*.

W dalszej części posiedzenia omówiono część drugą wykazu – wykaz nazw terytoriów niesamodzielnych. Omówiono zarówno zmiany w nazwach oryginalnych, jak i zmiany techniczne, szerzej dyskutując niektóre z zaproponowanych zmian.

W związku z likwidacją 10 października 2010 r. Antyli Holenderskich i zastąpieniem ich pięcioma osobnymi terytoriami Komisja postanowiła skasować egzonym ***Antyle Holenderskie*** (aklamacja), dodać pseudoegzonym ***Curaçao*** dla krótkiej nazwy terytorium oraz dla wyspy wchodzącej w skład tego terytorium (aklamacja), dodać nazwę ***Kraj Curaçao*** dla długiej nazwy terytorium (aklamacja), przyjmując (przez aklamację) nazwę ***Sint Maarten*** dla terytorium i nie ustalać spolszczenia dla wyspy, na której leży to terytorium (dla francuskiego terytorium leżącego w północnej części tej wyspy zachowana została nazwa *Saint-Martin*), przyjmując pseudoegzonym ***Bonaire*** dla terytorium i dla wyspy wchodzącej w skład tego terytorium (aklamacja), przyjmując nazwy ***Saba*** i ***Sint Eustatius*** dla dwóch terytoriów (aklamacja).

Postanowiono także przyjmując długą nazwę dla Majotty w formie ***Wspólnota Departamentalna Majotty*** (aklamacja). Wątpliwości wzbudziła poprawność przymiotnika

*majotyjski* i nazwy mieszkańców *Majotyjczyk* – ponieważ nazwa terytorium zapisywana jest przez podwójne „t”, to analogicznie przez podwójne „t” powinny być zapisywane formy pochodne (*majottyjski*, *Majottyjczyk*). Poprawność tych zapisów Komisja skonsultuje z Radą Języka Polskiego.

Zamieniono dotychczasową długą nazwę brytyjskiego terytorium Pitcairn z *Wyspy Pitcairn* na *Wyspy Pitcairn, Henderson, Ducie i Oeno*, tak aby polska długa nazwa odpowiadała długiej nazwie angielskiej *Pitcairn, Henderson, Ducie and Oeno Islands* (7 głosów za zmianą, 2 przeciw, 2 wstrzymujące się).

Dodano długie nazwy dla terytoriów francuskich: *Wspólnota Saint-Barthélemy*, *Wspólnota Saint-Martin* oraz *Wspólnota Terytorialna Saint-Pierre i Miquelon* (aklamacja).

Zdecydowano, że nie zostanie wprowadzony egzonim *Wielki Turk* dla jednostki administracyjnej Turks i Caicos, jednocześnie zdecydowano się skasować egzonim *Wielki Turk* dla wyspy (5 głosów za skasowaniem, 1 przeciw, 5 wstrzymujących się).

Dodano długą nazwę dla terytorium francuskiego Wallis i Futuna w formie *Terytorium Wysp Wallis i Futuna* (aklamacja), uznano także, że nie należy wprowadzać egzonimu *Wyspy Wallisa* dla wysp wchodzących w skład tego terytorium (aklamacja).

Postanowiono także nie wracać do dyskusji nad polską nazwą terytorium *Wyspa Świętej Heleny, Wyspa Wniebowstąpienia i Tristan da Cunha*.

Następnie omówiono załącznik do wykazu obejmujący 10 terytoriów o nieustalonym lub spornym statusie międzynarodowym. W załączniku tym po pierwsze, zostały wymienione terytoria o nieustalonym ostatecznym statusie, jak Palestyna, Sahara Zachodnia, czy Wyspy Spratly. Drugą grupę stanowią terytoria separatystyczne, które jednostronnie proklamowały niepodległość, uznaną tylko przez nieliczne inne państwa. Terytoria te zostaną wymienione w wykazie wyłącznie z tego powodu, że ich nazwy pojawiają się często w prasie, mediach elektronicznych, książkach, na mapach, przez co należy znać ich poprawne nazwy polskie i nazwy oryginalne. Żadne z wymienionych w załączniku państw nie jest uznawane za suwerenne przez Rzeczpospolitą Polską, co będzie podkreślone w publikacji.

Komisja uznała, że w przypadku państw separatystycznych jako nazwy oryginalne będą podane tylko nazwy w formie i językach używanych przez separatystyczne władze tych terytoriów, czyli zastosowany zostanie schemat użyty dotychczas w przypadku Cypru Północnego, gdzie nazwy tego państwa nieuznawanego podano tylko po turecku, nie podając ich form greckich. W ten sposób zdecydowano się nie podawać gruzińskich nazw dla Abchazji i azerskich dla Górskiego Karabachu (pozostawiono zaś gruzińskie nazwy dla Osetii Południowej, gdyż władze południowoosetyjskie dopuszczają stosowanie gruzińskiego jako urzędowego na terenach zamieszkałych przez Gruzinów). Ujednolicono także przypisy opisujące status tych terytoriów.

W przypadku Abchazji zdecydowano się dodać przypis, w którym podane zostały nazwy Abchazji stosowane przez władze gruzińskie. Analogiczny przypis podano w przypadku Naddniestrza.

Przyjęto także długie nazwy: *Naddniestrzańska Republika Mołdawska* dla Naddniestrza (aklamacja), *Saharyjska Arabska Republika Demokratyczna* dla Sahary Zachodniej (aklamacja) i *Republika Somalilandu* dla Somalilandu (aklamacja).

Ponadto dodano odmianę dla nazwy Al-Ujun (główne miasto Sahary Zachodniej), a do wyjaśnienia pozostawiono kwestię dodania odmiany dla nazwy Tajpej (stolica Tajwanu). Postanowiono również zamieścić przypis, w którym podana zostanie angielska nazwa

Tajwanu stosowana w niektórych organizacjach międzynarodowych – *Chinese Taipei*, przy czym uznano, że nie należy podawać polskiego tłumaczenia tej nazwy.

Po naniesieniu wszystkich zmian ustalonych przez Komisję wykaz zostanie przekazany Ministerstwu Spraw Zagranicznych w celu akceptacji zawartych w nim nazw państw, terytoriów i ich stolic. Jednocześnie formy przymiotników od nazw państw i terytoriów a także nazwy mieszkańców zostaną ustalone przez Radę Języka Polskiego.

Ad 4. Omówienie wykazu nazw geograficznych z obszaru Australii i Oceanii jest kontynuacją prac nad wykazem polskich nazw geograficznych świata. Do tej pory Komisja omówiła nazewnictwo z obszaru Azji.

W tej części posiedzenia Komisja uchwaliła:

- przyjęcie pseudoegzonimu ***Terytorium Jervis Bay*** dla jednostki administracyjnej w Australii (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu ***Nowa Anglia*** dla regionu w Australii (7 głosów za, 1 przeciw, 3 wstrzymujące się)
- niezmiennianie nazwy *Jork* na *Półwysep Jork* dla półwyspu w Australii (1 głos za zmianą, 5 przeciw, 5 wstrzymujących się)
- niezmiennianie nazwy *Jork* na *Przylądek Jork* dla przylądka w Australii (1 głos za zmianą, 4 przeciw, 6 wstrzymujących się)
- niewprowadzenie nazwy *Góry Nowej Anglii* dla gór w Australii (0 głosów za wprowadzeniem nazwy, 6 przeciw, 5 wstrzymujących się)
- przyjęcie egzonimu ***Park Morski Wielkiej Zatoki Australijskiej*** dla obszaru chronionego w Australii (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu ***Park Morski Zatoki Rekina*** dla obszaru chronionego w Australii (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu ***Park Narodowy Gór Flindersa*** dla obszaru chronionego w Australii (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu ***Park Narodowy Nowej Anglii*** dla obszaru chronionego w Australii (5 głosów za, 4 przeciw, 2 wstrzymujące się)
- przyjęcie egzonimu ***Park Narodowy Rzeki Śnieżnej*** dla obszaru chronionego w Australii (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu ***Wyżyna Zachodnioaustraljska*** dla wyżyny w Australii (7 głosów za, 0 przeciw, 4 wstrzymujące się)
- przyjęcie pseudoegzonimu ***Suva*** dla miejscowości w Fidżi (aklamacja)
- niewprowadzenie pseudoegzonimu *Wyspy Line* dla wysp w Kiribati (2 głosy za wprowadzeniem nazwy, 3 przeciw, 6 wstrzymujących się)
- przyjęcie pseudoegzonimu ***Nauru*** dla wyspy w państwie Nauru (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu ***Park Narodowy Wyspy Norfolk*** dla obszaru chronionego na Norfolkku (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu ***Prowincja Południowa*** dla jednostki administracyjnej w Nowej Kaledonii (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu ***Prowincja Północna*** dla jednostki administracyjnej w Nowej Kaledonii (aklamacja)

- przyjęcie egzonimu **Wyspy Lojalności** dla jednostki administracyjnej w Nowej Kaledonii (aklamacja)
- zachowanie egzonimu *Nowa Kaledonia* dla głównej wyspy w Nowej Kaledonii noszącej obecnie urzędową nazwę *Grande Terre* (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Nowa Kaledonia** dla grupy wysp obejmującej wyspę Nowa Kaledonia i pozostałe mniejsze wyspy terytorium zależnego Nowa Kaledonia (aklamacja)
- przyjęcie pseudoegzonimu **Auckland** dla miejscowości w Nowej Zelandii (aklamacja)
- zachowanie egzonimu *Wyżyna Wulkaniczna* dla wyżyny w Nowej Zelandii (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Wyspa Antypodów** dla wyspy w Nowej Zelandii (aklamacja)
- skasowanie egzonimu **Dolina Gejzerów** dla obiektu naturalnego w Nowej Zelandii (aklamacja) – polska nazwa nie jest stosowana dla tego obszaru (nazwa *Dolina Gejzerów* przeważnie stosowana jest dla znanego obiektu na Kamczatce, ale także dla obszarów z gejzerami w Yellowstone i Chile), który powszechnie opisywany jest endonimem *Waiotapu*, ponadto termin „dolina” wprowadzał w błąd, gdyż obszar ten jest fragmentem dużej kaldery Reporoa, a nie doliną
- przyjęcie pseudoegzonimu **Palau** dla grupy wysp w państwie Palau (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Dystrykt Stołeczny** dla jednostki administracyjnej w Papui-Nowej Gwinei (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Prowincja Centralna** dla jednostki administracyjnej w Papui-Nowej Gwinei (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Nowa Brytania Wschodnia** dla jednostki administracyjnej w Papui-Nowej Gwinei (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Sepik Wschodni** dla jednostki administracyjnej w Papui-Nowej Gwinei (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Nowa Irlandia** dla jednostki administracyjnej w Papui-Nowej Gwinei (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Nowa Brytania Zachodnia** dla jednostki administracyjnej w Papui-Nowej Gwinei (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Prowincja Zachodnia** dla jednostki administracyjnej w Papui-Nowej Gwinei (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Park Narodowy Góry Wilhelma** dla obszaru chronionego w Papui-Nowej Gwinei (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Wyspy Na Wietrze** dla jednostki administracyjnej w Polinezji Francuskiej (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Markizy** dla jednostki administracyjnej w Polinezji Francuskiej (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Wyspy Pod Wiatrem** dla jednostki administracyjnej w Polinezji Francuskiej (aklamacja)
- przyjęcie pseudoegzonimu **Tuamotu** dla grupy wysp w Polinezji Francuskiej (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu **Park Narodowy Samoa Amerykańskiego** dla obszaru

- chronionego w Samoa Amerykańskim (aklamacja)
- skasowanie egzonimu *Wyspy Lagunowe* dla wysp w Tuvalu (aklamacja) – polska nazwa nawiązywała do od dawna nieużywanej nazwy angielskiej *Lagoon Islands* (zastąpionej później nazwą *Ellice Islands*, a obecnie *Tuvalu Islands*)
  - przyjęcie egzonimu *Park Narodowy Wysp Suworowa* dla obszaru chronionego na Wyspach Cooka (aklamacja)
  - przyjęcie pseudoegzonimu *Bikini* dla atolu w Wyspach Marshalla (aklamacja)
  - przyjęcie pseudoegzonimu *Majuro* dla atolu w Wyspach Marshalla (aklamacja)
  - przyjęcie egzonimu *Prowincja Centralna* dla jednostki administracyjnej w Wyspach Salomona (aklamacja)
  - przyjęcie egzonimu *Prowincja Zachodnia* dla jednostki administracyjnej w Wyspach Salomona (aklamacja)
  - przyjęcie egzonimu *Terytorium Stołeczne* dla jednostki administracyjnej w Wyspach Salomona (aklamacja)

Ad 5. Omawianie wykazu nazw geograficznych z obszaru Antarktyki rozpoczęto od ustalenia, że przy nazwach obszarów roszczeń leżących na południe od 60°S nie będzie podana informacja o tym jakiego państwa są to roszczenia, gdyż w większości przypadków wynika to jednoznacznie z nazwy danego terytorium.

Ponieważ długie nazwy stosowane przez Komisję dla polskiej stacji Arctowski różniły się od długich nazw stosowanych na samej stacji i przez Polską Akademię Nauk, do której stacja należy, uchwalono przez aklamację skasowanie nazwy *Stacja im. H. Arctowskiego* oraz zmianę nazwy *Polska Stacja Polarna im. Henryka Arctowskiego* na *Polska Stacja Antarktyczna im. Henryka Arctowskiego*.

Następnie Komisja uchwaliła:

- przyjęcie pseudoegzonimu *Bellingshausen* dla stacji polarnej (aklamacja)
- nieprzyjęcie pseudoegzonimu *Klemens z Ochrydy* dla stacji polarnej (3 głosy za wprowadzeniem nazwy, 5 przeciw, 4 wstrzymujące się)
- przyjęcie pseudoegzonimu *Leningradskaja* dla stacji polarnej (aklamacja)
- przyjęcie pseudoegzonimu *Molodioznaja* dla stacji polarnej (aklamacja)
- przyjęcie pseudoegzonimu *Progress* dla stacji polarnej (aklamacja)
- przyjęcie pseudoegzonimu *Russkaja* dla stacji polarnej (aklamacja)
- przyjęcie egzonimu *Zachodni Brzeg Zatoki Admiralicji* dla obszaru chronionego na Wyspie Króla Jerzego (aklamacja)

Dłuższą dyskusję wywołała propozycja polskiej nazwy dla stacji ukraińskiej *Академік Вернадський*. Stacja powstała jako brytyjska w 1954 r. i początkowo nazywała się *Base F*, a od 1977 r. *Faraday Station*, natomiast w 1996 r. została przekazana Ukrainie i otrzymała obecną nazwę nadaną na cześć rosyjskiego naukowca ukraińskiego pochodzenia, pierwszego prezesa Ukraińskiej Akademii Nauk (1863-1945; ros. Владимир Иванович Вернадский, ukr. Володимир Іванович Вернадський). Spolszczenie *Wernadski* dla bazy jest spotykane (jest ono zgodne z zasadami spolszczeń nazwisk ukraińskich), jednak sam uczoney w polskiej literaturze występuje przeważnie jako *Władimir Iwanowicz Wiernadski*, czyli pod zapisem rosyjskim, a nie ukraińskim. Dyskutowano zatem, czy polska nazwa stacji powinna być utworzona od ukraińskiego, czy rosyjskiego zapisu nazwiska tego naukowca.

Ostatecznie Komisja uchwaliła przyjęcie dla tej stacji polarnej egzonimu w postaci **Wiernadski** (7 głosów za, 2 przeciw, 2 wstrzymujące się).

Dyskutowano także nad poprawnością nazwy *Lodowiec Szelfowy Ronne*. Wg niektórych źródeł nazwa została nadana na cześć Finna Ronnego (1899-1980), polarnika amerykańskiego norweskiego pochodzenia, zatem nazwisko w nazwie własnej powinno być odmienione, a sama nazwa powinna przyjąć postać *Lodowiec Szelfowy Ronnego*. Jednak wg innych źródeł nazwa ta została nadana na cześć Edith Ronne – żony Finna Ronnego, która również była polarnikiem, w tym przypadku dotychczasowa forma *Lodowiec Szelfowy Ronne* byłaby poprawna. Komisja postanowiła odłożyć decyzję o ewentualnej zmianie tej nazwy na kolejne posiedzenie. Do konsultacji z polonistami pozostawiono także kwestę poprawności zapisu dotychczasowej nazwy *Wyspy Biscoe* – zasady odmiany nazwisk angielskich podawane w słownikach wskazują, że poprawny byłby zapis *Wyspy Biscoe'a* lub *Wyspy Biscoego*, jednak ze względu na to, że słowniki jednocześnie podają nieodmienność angielskiego nazwiska *Defoe*, kwestia odmiany nazwiska *Biscoe* jest dyskusyjna.

Do dyskusji na później pozostawiono decyzję, czy zamieszczać w wykazie egzonimów nazwy geograficzne nadane przez polskie ekspedycje polarne, które w wykazie nazw Antarktyki (zeszyt 8 *Nazewnictwa geograficznego świata*) wydanym w 2006 roku zamieszczono w załączniku, z zastrzeżeniem, że nazwy te nie były standaryzowane przez Komisję.

Termin kolejnego posiedzenia ustalono wstępnie na 19 stycznia 2011 roku.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokółował:  
Wiceprzewodniczący Komisji  
mgr Maciej Zych

Przewodniczący Komisji  
dr inż. Waldemar Rudnicki